

— OTROŠKI DNEVNIK S PRVOMAJSKEGA TABORA ROBIDIŠČE 2022 —



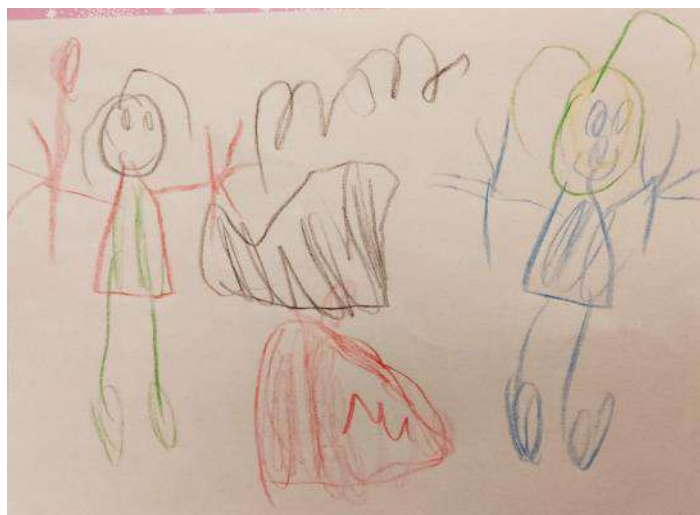
Prišli smo na jamarski tabor v Robidišče. Visim v mreži in hodim med bukvami.



Šotore smo postavili v ograjo za ovce. Tri so črne in štiri bele.



Ati je šel v jamo.



Z mamico kuhava juho.

Špela Borko in Jure Bevc

— KANIN 2022 —

Razgrajanje na Kaninu je potekalo med 30. julijem in 7. avgustom. Izmerili smo okoli 47 novih oziroma še neregistriranih jam (verjetno je med njimi kakšen stari greh), pretežno na območjih K in L. Poleg tega smo raziskovali v kar dveh tisočmetracah, P4 in Breznu spečega dinosavra. Odokativno smo raziskali okoli dva kilometra novih rofov. Skupaj se je mimo tabora priktotalilo 43 članov in Podpornikov. Poleg tega smo končno izvedli ogledni obisk Podgurke. In to ravno na dan, ko je Klemiju (JKNM) uspelo najti nadaljevanje. Jama je v zgornjih delih pretežno ozka, meandri so širjeni na veteranske (JKLM) standarde, spodaj pa se kulturno razširi. Nadejam se, da bodo brezna padala vse do Stelle. Naredili smo tudi študijo zapleta NM71–K17–

Brezno nad K17. Hiter povzetek študije je, da je Tiči narobe popravil lego prave K17, mi pa na novo raziskali novo Brezno nad K17 (in popravili popravek na pravo lego). Vzelo nam je dva obiska in mnogo besed. Obe jami sta 20-metrski čurki in nobena ni perspektivna. Zgodilo se je tudi epsko mreženje DZRJL in JKLM, o katerem ne smem pisati preveč (mogoče na rumenih straneh ...), lahko pa potrdim, da je bilo nepozabno in z mnogimi nenadejanimi žrtvami. Skoraj smo tudi izgubili mladince. Božo jima je že izpolnil pristopne izjave za k Ajdovcem, a smo poslali neustrašno in neprištevno konjenico, da ju reši. Konjenica je domov prišla praznih rok, nato pa sva z Maticem tekala po podih gor in dol in iskala mladince, ki ju ni bilo nikjer, saj sta

merila najlepšo čurko. Več o vseh prigodah lahko preberete v prepisu dnevnika, za katerega je poskrbel Jure. Zaključim lahko le, da je bil Kaninski tabor 2022 USPEH! Zavaljo avtentičnosti so neskladja in slovnične grozovitosti povečini ostala kakršna so v originalu.

Udeleženci:

Krajnci, BaCiYukiji 9 komadov, Darja, Tim, Flis, Vid, Jure, Beki, Anže Oblak, Klemen, Ariana, Tinkara, Matevž, Pero, Uroš, Dorotea, Mija, Diba, Špela, Aljaž, Anže Tesovnik, Margot, Uroš, Dorotea, Neja, Lojze, družina Covington 4 komadi, Marjan, Manč, Metod, Mare, Hans.



30. julij

Včeraj smo se združili z Novomeščani v Bovcu. Bila je nevihta in dež je padal horizontalno, pa pili smo hladen pir za 2,5 EUR. Če ni bil hladen, je bil 2 EUR. Spali so eni pod streho pri letališču, drugi smo se stisnili v gasilni dom k Novomeščanom. Potem smo šli do B-ja, kjer nam je Anže kupil karte. Bili smo težki. Na srečo smo naleteli še na tovorno žičnico. Odi-sejada do tabora je bila dolga in počasna. Na tabor smo prispeli okrog treh poldne.

Tenda je super! Postavili smo šotore, potem pa smo šli pogledat do Češke, če je odprta. Ni. Smo pa srečali ene deset koz z GPS-om. Našli smo pet novih vhodov. Namen je bil še, da gremo do Novomeščanov, pa smo šli kar direkt nazaj do tabora. Na poti smo se še učili skovikati in piskati na travo. Večer je minil mirno. Jure

31. julij

Pot do tabora ni bila Odisejada, ampak kar koli je že več od Odisejade. Morda Bratovščina prstana. Startali smo v soboto zjutraj ob 6-ih (Savoy, Francija). Prejšnji večer smo se družili s Hrvati in Američani ter pili pivo za 3,5 EUR. Vino pa je bilo zastoj, saj ga nismo mi kupili. Dež ni padal, še manj vodoravno. Je pa pihal veter, saj je neki Francoz na šanku opletal z lulčkom, ko so nehali streči pivo. Pot je trajala celo soboto do nedelje. Zadnji del do tabora nismo dobili kart, saj smo imeli napačnega Anžeta, smo pa šli po dveh poteh. Za 'ta strmo' smo potrebovali uro in 50 minut. Vmes smo pobrali paket piva za Metoda, ki že en mesec počasi potuje na Kanin (paket piva, ne Metod, op. prepisovalca). Srečali smo le enega gada, ki ni imel GPS-a, ter dva planinca, ki bi ga nujno potrebovala, saj nista našla poti na Laško Planjo. Diba

31. julij (za nazaj)

Z idejo, da bi šli v Dinosaur, sta me Pe-

ro in Matevž seznanila že v soboto, ko sem bila že zavita v spalno. Zaradi dolge poti do tabora in posledične utrujenosti jima nisem znala niti potrditi niti ovreči. Vendar pa sem se po urah spanja počutila atletske, zato sva se z Matevžem pripravila za napad. Pot od tabora do jame je šla hitro in gladko, res so lepo postavljeni možilji. Po krajši pavzi sva v jama vstopila ob 12.50. Že po nekaj metrih sva opazila, da je jama zelo krušljiva, morda celo bolj kot je bila.

Do križišča, kjer se jama razcepi, ali do -1000 ali pa do novih delov sva prišla dokaj hitro, saj sva bila tudi lahka. Namen je bil iti po štrik na -500, nato pa opremit nove dele ter pomerit, kar še ni izmerjeno.

Opremila sva okoli 40 metrov novega šahta ter prišla do večje dvorane z balvani. Z malo plazenja naokoli sva prišla do novega šahta, ki izgleda zelo perspektiven. Ocenila sva ga na vsaj 100 metrov. Pomerila sva vse nove dele in se vrnila nazaj. Do tabora sva prišla okoli enih zjutraj, kjer naju je čakala večerja in super družina. Darja

1. avgust

Dan se je začel z dramatičnim štartom ekipe Anže O. & Tinkara. Anže se je že zvečer pripravil in se pozicioniral za mizo v kuhinji, da zjutraj ne bi zapravljaj časa, a nekaj je šlo narobe, tako da sta proti P4 odšla šele ob 10-ih.

Druga ekipa (Vid, Klemen in Aljaž) jima je sledila ob 11.10. Trenutno se ogreva tretja, ki je pravzaprav sestavljena iz dveh ekip (Mija, Margot, Jure, Flis, Pero in Matevž). Štart okoli 11.20.

Jutro je bilo sončno in vroče. Ekipe so se počasi sestavljale. Prva ekipa – Tinkara in Anže O. – sta se ob 6-ih zbudila, ob 10-ih šla proti P4 in ob 13.30 prišla nazaj

– Anžetu je zgnila oprema.

-ekipa Garmin, Tim, Anže: ??

-ekipa Vid, Klemen, Aljaž: širjenje?

-ekipa Jure, Flis, Matevž, Pero, Margot, Mija (EKIPA JEBERICA): ??

-ekipa Darja, Diba in Špela gremo v P4 na Stello, splezat klajmb proti Velbu. Zdaj še jemo.

14.40: zdaj rosi. Anže in Tinkara sta šla po ruzake do P4. Špela

Ekipa JEBERICA (Jure, Margot, Matevž, Pero, Uroš, Flis, Dorotea, Mija): Delali smo na območju L. Novomeščani so nam uleteli v njihove jame in zato tja nismo šli. Zmerili smo osem jam. Uki je stopil s kolonom na kamen. Margot se je naučila opremljat. Bilo je lepo, še bomo šli.

Ekipa BERKUT (Anže T., Garmin, Tim) smo dopoldne odšli iskat in registrirat ja-



me v smeri proti vodi pod Velikim Babancem. Uspeli smo izmeriti tri jame, od katerih je imela najdaljša 50 metrov. Še eno smo začeli meriti, vendar je zmanjkalo pritrdišč, tako da bomo nadaljevali naslednji dan, jama je imela tudi precej snega in je bila kar mokra. Na poti nazaj pa smo se ustavili še pri vodi ter se malo umili ter natočili flaše.

Matevž in jaz sva šla na večerno akcijo v Udornico pri Vrtiglavci, kamor naju je nagnal Garmin, da morava iti. Vzela sva 60-metrco in sva šla do stopnje, kjer se je ustavil Tim ter sva po desetih metrih prišla do dna stopnje, kjer se jama zapre. Nadaljevanje je v oknu 15 metrov višje s smeri preloma. Jama je zelo grozno opremljena. Pero [Zraven s svinčnikom dopisano »mala šola«, kar se verjetno nanaša na izgled pisave. Prepisovalec se s pripisom v celoti strinjam.]

Vid, Klemen in Aljaž smo širili jamo NM65. 50 metrov stran so bili Novomeščani. Pri njihovi jami se jim je kmalu ustavilo, saj je bil snežni zamašek. V naši jami je bil ogledan prehod na nivoju snežnega čepa, na cca. -15 metrov. Izkazalo se je, da je za širiti dobra dva metra, zadaj pa se je slišalo manjše brezno. Preden smo prišli skozi, nam je zmanjkalo baterij, tako da smo okrog treh že bili nazaj v taboru. Tam so bili tudi Novomeščani, ki smo jih prej opazili.

Popoldne je Aljaž naredil en krog okrog tabora in je našel eno neoznačeno jamo malo naprej od kaverne. Zvečer so šli Mija, Jure, Aljaž do jame, da bi razširili vhod. Nekaj je šlo z macolo, nekaj pa s tretjim članom. Zadaj je globoko brezno, vsaj 40 metrov.

2. avgust

Ponoči je bila nevihta. Preživeli smo vsi. Jupi. Aljaž in Anže sta sredi noči šla vedrit v kuhinjo, ker jima je zamočil šotor.

Jutro je bilo lepo in sončno.

Ekipa Mija, Jure, Matevž, Pero in Aljaž smo odšli do jame, ki smo jo odprli včeraj zvečer. Označili smo jo LJ79. Jama gre v dokaj širokem šahtu na -50, kjer je sneg in led. Od tam gre kratka ožina do naslednjega šahta, ki je tudi kar širok. Na dnu je sneg in melišče, ki izgleda, kot da je zelo blizu površja. Našli smo tudi nekaj listov dreves. Zaradi snega je spodnji del kar moker. Izmerili nismo cele jame, ker se nam je mudilo ven zaradi dežja, ki je bil napovedan za popoldne. V resnici je kar močno začelo deževati okrog 16-ih. Aljaž je do takrat uspel postaviti šotor, ki se mu je čez dan posušil. Dodatno ga je pokril s cerado.

Ekipa Klemen, Tinkara. Zopet sva šla kopati v NM65. Po treh 3ČL mi je uspelo priti s pasom skozi ožino. Jama se nadaljuje, zmanjkalo je štrika. Jama deluje v slogu krajših stopenjc in brezen. Jama sva pustila opremljeno. Jutri se bomo z novimi močmi lotili jame.

Danes je 3. avgust

Za popizdit, kako teče čas. JBC team z vsemi prikolicami gre danes v dolino. V teh dneh smo le nekaj naredili. V zimskih pogojih smo našli dva dihalnika, ki smo se ju letos lotili. Prvi je cca. pet minut hode pod vodo, tik ob poti. Odkopali kakšen kubik materiala, odnehali, ker je zgoraj nekaj velikih skal, ki bi se odkotalile v jamo. Drugi dihalnik je tik ob tendi. Sosed od odpadne jame. Tudi to brezence je bilo pozimi kljub večmetrskim zametom predihano. V tem dihalniku smo prenehali z deli, ker je Cile dobil en kamen po pički, potem pa je začelo še deževati. Potem pa smo se lotili brezenca v Malem dolu, tik ob planinski poti. Najprej smo se ga lotili ročno, naslednji dan je prišel še tretji član in končno je le Cile spravil svojo debelo, celulitično rit skozi špranjo in nastala je LJ80. Bajsi

Matevž in jaz sva se že včeraj odpravila raziskovat v Dinozavra. Po dolgi poti na žgočem soncu sva prišla do vhoda, v katerega sva vstopila okoli pol dvanajstih, hitro sva se spustila do -200 do napol zasutega brezna, ki sva ga uspešno sanirala. Hitro sva se spustila v fosilne rove ter naprej po brezni z zelo veliko vode. Na križišču sva vzela vrvi in pritrdišča ter se naslednjič ustavila na -500, kjer sva preopremila brezno, v katerem je bil prb. 40 metrov dolg cug z vozlom v slapu.

50 metrov nižje sva prišla do brezna, kjer sta se že prejšnjič ustavila Matevž in Darja. Matevž je začel opremljati, jaz pa sem zadej meril. Brezno je zelo ogromno in impozantno, široko minimalno 15 metrov ter v njega priteče verjetno največji pritok vode v celi jami. 60 metrov nižje gre voda naprej po poševni stopnji, na dnu pa je že kar velika dvorana, na koncu katere se nadaljuje 30 metrov dolg meander z večimi etažami in na dnu teče potok globoko v osrčje kaninskega masiva. Na koncu meandra se nadaljuje vsaj 40 metrov globoko brezno, ki bo počakala na naslednjo akcijo, saj nama je zmanjkalo štrika. Izmerila sva 185 metrov poligona ter 84 metrov globine. Po malici sva si naredila pantina ter odžimarila proti površju. Pot nazaj je bila kar v redu in po napornih 3,25 ure sva prišla ven v čudovit sončni zahod, bilo je lepo. Po kratki malici in zanimivem pogovoru po vokitokiju sva šla proti taboru, ustavila sva se pred Zveznim bivakom, kjer je po začudenju celo nekdo bil. Božo nama je dal za pit, za jest in ker je bil mrzab nama je dal za obleč klubska oblačila JDDR, ki so res topla. Oblečena so naju slikali ter poslali fotko v domač tabor, da vejo, da je vse v redu, za zahvalo pa sva jim podarila DZRJL nalepko, ki so jo nalepili poleg vrat na bivak. Čez pol ure naj bi fotka v taboru povzročila škandal in Jure ter Anže sta šla na reševalno nama po-





magat. Ko sta prišla, smo še malo spili ter šli spat. Naslednji dan smo šli domov proti taboru s peturnim postankom pri Novomeščanih. Pero

4. avgust

Neja, Anže, Uroš, Jure in Mija smo se turistično odpravili v P4. Jure je preopremil en del, ostali pa smo šli dol do Stoparja. Rabili smo osem ur. Ko smo prišli v tabor, nam je Špela skuhala makarone in puding.

Margot, Matt in Tinkara smo odšli v Dinovavra, jamo smo uspešno našli in se spustili do globine -550 metrov, tam smo pustili štrik in se odpravili proti površju. V tabor smo prišli okrog 1.30 ure zjutraj.

Jaz sem mala ribica, ki plava, plava, plava.

[Naslednje je pretipk francoskega rokopiša, pretipkovalc ne razume francoščine. Pri popravljanju napak je pomagal ChatGPT, morda je kakšna ostala.]

Cette grotte était très instructive pour moi. Je sais maintenant que je ne suis pas forcément très bonne en maniement de corde. Je n'avais pas non plus fait encore de grotte seulement verticale où l'on reste tout le temps suspendu! Mais maintenant que je suis sortie et reposée, je veux surtout y retourner pour m'améliorer. (Margot)

Uki in ranjeni Jure sva peljala tečajnike Anžeta, Mijo in Nejo v P4. Plan je bil, da gremo do koder pridemo. Posledice prejšnje noči so povzročile Šibkost določenega dela ekipe. Pri spodmolu sem še brcnil z mezincom bose noge v skalo in ulila se je kri. Je izgledalo, da bo šlo. Zamenjal sem štrik v Pasti za Muslimanke in še enega nižje, potem pa sem ugotovil, da v bistvu ne bo šlo. Do izhoda sem rabil ene tričetrt ure, kar je Slabo. Bil sem štirikrat ranjen – hernija, neprespanost, maček, noga. Na vhodu sem srečal Špelo, Diba pa je bil na melišču in iskal jame – neuspešno. Onadva sta še malo iskala vhode, jaz pa sem odkrevsal proti taboru. Rabil sem dolgo, od sedla do dna preloma pod taborom sem tudi hodil vzvratno, ker je bilo tako lažje. Operacija ne bo potrebna.

ČASOVNI STROJ ON

V sredo zvečer so na Obisk prišli Novomeščani. Sledilo je popivanje in bilo je kar divje. Utrinki večera so bili:

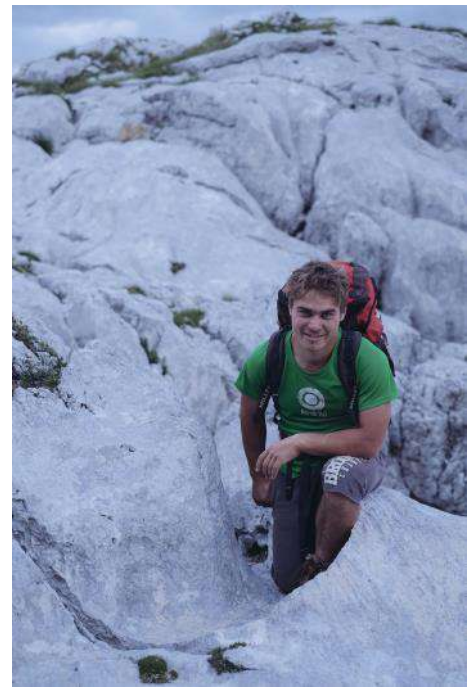
- načrtovanje Moške ekspedicije, na kateri bomo jedli samo in zgolj meso, babe pa ne bodo niti dovoljene niti povabljene. Zadeva bo USPEH!
- epski podvid Klemna (JKNM), ki je na poti nazaj domov del poti nesel kar tri (3) ruzake
- ne gre pozabiti neznanskih količin spitega alkohola
- valjanje po škrapljah

-popotovanje do JZS bivaka sredi noči: zvečer sta namreč iz Dinovavra prišla Pero & Matevž (ekipa OŠ). Ker sta imela vokitoki, smo kmalu izvedeli, da sta se zataknila na bivaku. Ko smo nam poslali še sliko, na kateri sta mladca oblečena v jakne z JZS logotom, sva se z Anžetom podala na reševalno akcijo. Po brezpotju sva do bivaka prišla v cca. pol ure (nekateri viri pravijo več, nekateri manj), Tam sva res našla mladince, ki pa nista bila v življenjski nevarnosti (več?). V nekem trenutku sta menda celo imela idejo o menjavi kluba. Debatirali smo kar pozno v noč, a se detajlov ne spomnim (gotovo pa je bilo poučno in zanimivo). Ostali so prespali na bivaku, jaz pa sem šel nazaj do tabora, kamor sem prispel nekaj čez tretjo. Onečastil sem telefonsko govorilnico in šel spat. Zjutraj sem ugotovil, da mi je novomeški tečajnik uničil puhovko, ki sem mu jo v svoji dobrodušnosti posodil, ker ga je zeblo. Zjutraj pa ni niti povedal, da je strgana. Kakšna podlasica! Moram na obisk ... Jure

Z Dibo zamujava s poročilom. Na veliko!

P4, 1.–3. avgust Diba, Darja, Špela. V ponedeljek smo imeli osem ur rest day, nato naju je Dibi začel priganjat. Odskakljali smo do jame in švignili not. Do Stelke smo rabili tri ure in pol. Cel čas sem jamrala, ker sem mislila, da imam korno, pa je bila samo menstra. Še dobro, da se nisem obrnila. :)





Na Stelli smo pojedli rižotojuho in šli spat. Ob polnoči nas je zbudilo divje hrumenje. Pred spanjem smo se še pogovarjali, kako je tiho na tem bivaku. No, Diba je v polsnu mislil, da je na LP-ju, nakar me je paničen zbudil. Voda je prišla iz nič in divje bučala. Smo že dvigali noge. Zjutraj je še vedno bučalo. Šli smo na klajmb proti Velbu. Diba je virtuožno splezal prvo podor, nato pa še njegov najljubši prvenstveni vzpon na svetu. Na vrhu je dva metra od Y našel luknjico, za luknjico pa ♥♥♥ FOSILNI ROV ♥♥♥!

Zmanjkalo je štrika za razopremljanje, zato smo nekaj na pol preopremili, deloma izmerili in usput našli še eno per-

spektivno luknjo v stropu spodnjega rova. USPEH! Na Stelli je bilo vode »samo še« desetkrat več kot običajno. Pojedli smo juho, ki je dala Darji večerno slabost in odpekotali na LP. Tam smo v hrumenju spili orehovec, pojedli rižoto in zaspali. V sredo smo v rano zoro ob 12-ih le vstali in bili čez štiri ure zunaj. Uspeh! Diba je žimaril goloprs, ker sva tako hitri – uspeh!

Sledil je divji večer, o katerem ne bi izgubljala besed.

Ekipa Š & D, 4. avgust
Moram kakat, nadaljujem pol.

Špela še vedno kaka. Počne samo to. Vmes smo šli Novomeščanom nest srečo, da so našli nadaljevanje v Podgurki. V zahvalo so nam dali tečajnika, ki sem ga spremljal iz jame. Da je bilo še boljše, je bil pripadnik JKŽ! :(KURČEV KULI! >:(Juretov). V zahvalo so nama dali dve pivi in večerjo. Namesto kakajoče Špela zapisal Diba

To je vse narobe! 4. avgusta sva imala restiča in sva iskala OŠ ekipo in jame, 5. avgusta pa sva šla v Podgurko, kjer je diba JKŽ-jevca spremljal štiri ure iz 200, js pa sm s Klemnom merila. Danes, 6. avgusta, sem izmerila mogoče K17 in pa neznan LJ (z Matevžem) (LJ 73). |



Matičarski kolaž. Foto: Jaka Flis